

Loven. Under almindelige Forhold vilde det maaske blive betragtet som en Fornærmelse at rette et saadant Spørgsmaal, men jeg skønner ikke rettere, end at som Forholdene foreligge i Øjeblikket, er det berettiget at gøre det. Jeg sigter navnlig til de Udtalelser, som foreligge fra de forskellige af de ærede Ministre under de sidste Forhandlinger i Folketinget. Jeg skal da gøre opmærksom paa, at da det af Ordføreren i Folketinget blev fremhævet, at dette var nødvendigt, og at navnlig dette sidste Beløb nødvendigvis maa opføres paa næste Aars Finanslov, dersom Loven skal holdes, svarede den ærede Finansminister, at det kunde man ikke vente. Han erkendte, at man ikke kunde gøre Regning paa at faa Loven forandret i Løbet af Sommeren. Nej, sagde han — det findes Sp. 5263 i Folketingstidenden — „det kunne vi naturligvis ikke“, men den ærede Minister tilføjede, at Finanslovsforslaget vil alligevel ikke komme til at se saaledes ud, som Ordføreren i Folketinget troede: „Vi ville stille Forslag om Forsvarslovenes Forandring paa rimelig Vis, tagende Hensyn til det, som er, og forsøgende at forandre alt det, som det efter de givne Forhold er muligt at forandre“. Den ærede Minister udtalte paa et andet Sted endnu mere bestemt, at dersom han er Minister til Efteraaret, ville disse Bevillinger ikke komme paa Finansloven. Nu erkender jeg, at for de Bevillingers Vedkommende, der angaa Søbefæstningen, hvor der er 5 Aar tilbage af den Periode, indenfor hvilken Foranstaltningerne skulle være færdige, er det muligt, at man kan gøre næste Aar, som man har gjort i Aar, skubbe det noget ud — maaske kan man gøre det uden at komme udenfor Lovens Forudsætninger —, men for Bevillingerne til Øvelsespladser o. s. v. er det ganske umuligt at gøre det. Derfor kunde jeg ønske en aldeles bestemt Udtalelse fra den høje Regering og da særlig fra Konseilspræsidenten, om det er Meningen, at man ikke vil opføre det Beløb paa næste Finanslov, som er nødvendigt for, at denne Lov loyalt kan gennemføres. — Den højtærede Konseilspræsident talte ogsaa om disse Forhold, og da han blev spurgt om sin Stilling, navnlig til den nyere Taktik — den, som blev anbefalet af Socialdemokratiets Ordfører i Folketinget —, og om han billigede dette, at man godt kunde have Love, men alligevel lade være at opføre Bevillingerne til dem, saa svarede han først meget afvisende, at det kunde man faa at vide til Efteraaret, men da det blev fore-

holdt ham, om han ikke vilde tage Afstand fra den Fremgangsmaade, som Socialdemokratiet havde foreskrevet, fandt han dog, at det var rigtigst at gøre det. Den højtærede Konseilspræsident sagde da, at han havde den Opfattelse, som han altid havde haft, at Bevillinger, der vare fremtvungne ved særlig Lov, skulde ogsaa opføres paa Finansloven. Hvorfor han brugte Ordet „fremtvunget“, ved jeg ikke, det kan man jo med samme Ret bruge om ethvert Forslag, der er ført igennem under nogen Modstand; men for øvrigt antager jeg, at enten Lovforslaget er gaaet igennem med eller uden Modstand, kommer det ud paa et. Men han sluttede med at sige, at det ærede Medlem — det var Ordføreren, der havde holdt ham til Ilden paa den Sag — „opførte selv paa indeværende Aars Finanslov 6 Mill. Kr. mere end nødvendigt. Og det ærede Medlem vil, hvis han mødes med denne Regering her i Tinget til Oktober, opleve, at Forholdet vil lægge sig anderledes til Rette paa Finansloven, end han havde tænkt sig“. Paa den ene Side vilde den højtærede Konseilspræsident altsaa paa Finansloven have opført de Bevillinger, der ere gennemførte paa særlig Lov, og paa den anden Side vilde han forbeholde sig, at det dog ikke kom til at se saaledes ud, som man havde ventet. Jeg ønsker derfor at vide, om han vil optage de Bevillinger, der ere nødvendige, for at Foranstaltningerne kunne gennemføres indenfor det Tidsrum, som Lovene kræve, at de skulle gennemføres i.

Med Hensyn til de øvrige Bemærkninger, der ere faldne om Finansloven, skal jeg indskrænke mig til at omtale 2 Punkter. Det ene er Bevillingen paa de 15,000 Kr., der forlanges til at foretage en Prøvevurdering. Jeg er paa det nærmeste af samme Mening som det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Frijs). Jeg tror ogsaa, at det rent taktisk vilde være meget uklogt, om dette Ting vilde sætte en Bevilling paa 15,000 Kr. ud, som saa godt som hele Folketinget staar samlet om. Jeg tror, at der er en Del Mennesker, der nærer Forventninger om, at denne Bevilling betyder noget, og at det Foretagende, som den opføres til, skal kunne faa Betydning for Fremtiden. Det er muligt, at de kunne have Ret deri. Jeg nærer dog ikke nogen Tro dertil. Jeg tror, at de Forventninger, man nærer til den nye Beskatningsform, ere i høj Grad overdrevne og luftige. Men jeg tror ikke, at man skal modsætte sig en saa lille Bevilling. Det